

Magnus Gunnarsson
maggi@sosialurin.fo

Johs. Andr. Næs, fyrrv. skúlaráðgevari, 90 ár

Góði Næs, hjartaliga til lukku við føðingardegnum 16. sept. Ein skuldi næstan ikki trú, at tú ert blivin 90 ára gamal, so gott berst tú teg, tað sæst ikki hogg á føti, raskur og stinnur til beins sær ein teg enn spáka í havnargøtum.

Johannes Næs er sonur Martin Næs í Nesi, og Juliannu Hammer av Hamri úr Hvalba. Næs er giftur við Brynhild Stenberg úr Sumba. Tey finga fýra børn: Unna, Martin, Uni og Julianna. Unna er sjúkrasystur gift við Petur Martin Petersen, og bógva tey í Fuglafirði. Martin hevur verið landsbókavørður, giftur við Tóru av Akuroyri, og tey bógva í Havn. Martin kom at ganga í faðirsins fótasporum og er nú deildarleiðari í mentamálaráðnum, tey eiga m.o. landsliðsleikaran Jónas Tór Næs. Uni er prestur og giftur við Emly av Strondum. Tað var ein stórir dagur fyri tykkum bæði Brynhild og Næs at uppliva, at Uni varð settur sum dómpróstur í Føroyum. Julianna er pedagogur og gift við Friðfinni Jónsson skúlaeigara og bógva tey í Lórík. Abba- og ommubørnini eru 11 í tali.

Í Vági komu Brynhild og Næs fyrst at bógva á Marknoyri í húsunum hjá Johs Larsen, seinni keyptu tey húsini hjá Kristiani Nolsøe eitt sindur longri vesturi.

Heimið hjá Brynhild og Næs í Vági, har eg kenni tey best frá, var eitta valaheim, har børnini vuku upp undir sera tryggum og góðum umstøðum, og komu tey øll væl fyrri her í lívinum.

Brynhild hevur verið tær Næs ein góð kona og tær ikki minni ein góður stuðul gjøgnum lívið. Hetta er av mær als ikki ov nógv sagt, tí eg minnst, tá ið vit vóru í silvurbrúðleypinum hjá tykkum, sum stóð á hotel Føroyum niðuri á Konga-brúnnið, at presturin og vinmaðurin Johan Weihe segði í talu sínari til silvurbrúðarparið, at um hann skuldi fingið sær eina konu, skuldi hon vera sum Brynhild, so tað sigur ikki so lítið.

Næs tók læraraprógv í Havn undir seinna heimsbardaga og starvaðist síðani sum lærari ymsa staðni í Suðuroynni, á Tvøroyri, Sumba, Øravík, eitt longri skifti í Porkeri, og í Vági frá 1949 til á heysti í 1962, tá ið hann fyrbils varð settur sum skúlaráðgevari í serundirvísing fyrri alt landið.

Í 1965 varð hann útnevndur í nýggja starvið sum skúlaráðgevari í serundirvísing fyrri allar Føroyar.

Í 1962 tók eg prógv og bleiv lærari í Thyborøn, men tá ið starvið hjá Næs varð lýst leyst sum vikarstarv í Vági, tí Næs var í farloyvi, søkti eg, og komu Marna og eg til Vágs sum lærarafólk eftir summarfrítíðina 1963.

Okur, sum vóru næmingar við Vágs skúla minnst Næs, sum okur altíð róptu hann, sum ein avbera góðan lærara í t.d. føroyskum, sum hann hevði stóran alsk til og ikki minst í fimleiki, har hann í hvítum búna altíð gekk undan at gera fimleik, tí framúr fimur var hann, antin tað so var til reiðsskapsfimleik, fimleik á gólvnum ella í tognum. Men fram um alt minnst eg og øll við mær á mínum aldri hann fyrri tað eyka arbeiði, hann gjørdi aftaná skúlatíð, uttan lön, við at læra okkum at svimja vesturi á Vatninum, har hann við einari langari bambusstong við stórum glúpi í endanum lærði okkum svimjitøkini og at halda okkum uppi. Við Vatnið var eitt hús til umklæðing. Á sunnaru síðu á Vatninum skipaði hann

fyrri at gera eina brúgv, harfrá hann við bambusstongini lærði okkum at svimja.

Eftir lokna skúlagongd í Vági, fór eg at lesa til lærara á Nr. Nisum sem. Skúlastjórin J.O. Djurhuus søkti fyrri meg. Tá søkti man ikki sjálvur, men fekk onkran at gera tað fyrri ein. Men Marna, seinni kona mín, heitti tvey ár seinni á Johs. Andr. Næs, sum eisini er skyldmaður hennara, um at søkja fyrri seg á læraraskúla. Um Næs hevði nakran baktanka við at søkja fyrri Marnu júst á Nr. Nisum, veit eg ikki, men hann skal hava eina stóra tókk uppiborna frá mær fyrri at hann sendi hana hagar. Fleiri ferðir seinni hevur Næs sagt við okkum, at eg visti tað altíð, at tað blivu tit bæði. Heimið hjá Marnu var tilhaldshús í Vági hjá familjuni Næs í Hvalba.

Næs kom á landsskúla-fyrisitingini at starvast saman við góðum monnum so sum Ludvig Petersen, lands-skúlastjóra, ein av fremstu skúlamonnum, sum landið hevur fostrað. Hann fekk m.a. sett á stovn musikkskúlnar í Føroyum. Næs hevur har í húsnum gjørt sína ávirkan galdandi á skúlavíðurskifti okkara, ikki minst í Vági.

Í 1975/76 varð viðtikið at útbyggja Vágs skúla. Við landsmyndugleikanna hjálp varð H.F., sum hevði verið á Tvøroyri í 3 ár, flutt til Vágs, tí umframt fakhøli vóru bygd eyka høli, sum eisini kundi hýsa H.F., til framtíðarbygging av einum studentaskúla varð gjørd. Tað, sum serliga frøddi okk-

ara gamla svimjilærara og pioner Næs undir hesari bygging, var, at Vágs skúli fekk ein 25 m langan svimjihyl, sum enn dagin í dag er einasti skúlahylur í landinum, sum er 25 m. Nú var sett út í kortið til, at Vágur skuldi verða skúlabýurin í Suðuroynni burturav. At so landsstýris-samgongan, sum tá var, slitnaði, og byggingin av nýggjum studentaskúla í Vági bleiv steðga, tí tekningin skuldi broytast, gjørdi at byggingin ongantíð kom í gongd aftur. Hetta bleiv og er í dag ein vanlukka fyrri Vág.

Næs var eisini fyrstøðumaður fyrri Vágs tekniska skúla í mong ár, men eisini hesin er burtur. Hann var bókavørður á bygðarbókasavninum tað tíð, hann var í Vági. Ein kann bara spyrja, hvussu Næs hevur kunna nátt alt tað hann hevur verið uppi og framt. Nevndarlimur og formaður í Føroya Lærarafelag í mong, mong ár. Hevur skrivað bókur til skúlabrúks og aðrar bókur. Yrkt sálmar og sangir. Tann størsta partin av sínari tíð hevur hann nýtt á tí andaliga økinum. Bládstjóri á Sunnudagsblaðnum í ein mansaldur. Heimamissionini ikki minst, sum á øllum øðrum økjum, hevur hann verið ein framúr trúgvur tænarari.

Eg fari at gevast her, sjálvt um eg kundi hildi áfram við at sagt nógv nógv gott afturat.

Næs, nú tú lítur aftur um bak og sær alt tað góða, tú hevur framt og lagt úr hondum hesi 90 ár, tú hevur livað, so kanst tú bara vera sera væl nøgdur og takka Gudi fyrri alt og ikki minst fyrri eina góða heilsu.

Marna og eg fara at takka Brynhild og tær fyrri vinalag, trúfesti og eisini fyrri jólakortini á hvørjum ári øll hesi mongu ár, og vit fara her við at biðja Harran signa og verða við tykkum í komandi tíðum.

Marna og eg fara at ynskja tær Næs, saman við tínum, ein góðan føðingardag nú tann 16. og ein góðan komandi leygardag.

Jákup Olsen

Andlát

Kunngjørt verður fyrri ætt og vinum, at okkara kæra

Kristina Dahl Oyri

andaðist á Mørkini mánamorgunin, 84 ára gomul.

Jarðarferðin verður úr Norðskála kirkju leygardagin kl. 14.00.

Tey, ið vilja minnst Kristinu við blómum ella kransi, kunnu í staðin lata Leguhúsinum í Nesvík eina gávu.

Fyrri tey avvarðandi

Aksel, Asmund, Elin Maria, Hjørleif, Virgar, Jóna og Trúgv

TØKK

Hjartaliga tøkk fyrri sýnda samkenslu, tá okkara góða kona, mamma, vermóðir, omma, og langomma

Petra Bærentsen

doyði og varð jarðað.

Tykkum, ið vóru um hana og røktaðu hana hesi síðstu árin, takka vit hjartaliga.

Tøkk fyrri kransar, blómur og minnisgávur til Javna. Tøkk øll, ið fylgdu henni á gravarbakkan.

Jacob

Herman og Eyðun við familjum, og familjurnar hjá Ebbe, Sigurdi og Gunnvá.